

שרציתי להיות ביניהם.

מסכת שלמה של עבודה משותפת וקשרים קרובים היתה בשנים הבאות בינינו לבין חברי "השומר".

חברי "השומר" עולים לגליל

היה זה בקיץ 1916 כאשר קבוצת רוכבים מאנשי "השומר" ובראשם ישראל גלעדי, הופיעה במטולה ובידיהם מכתב אלי מאת קלווריסקי ובקשה שאראה להם את אדמת חמארה.

הוצעו אז ל"השומר" כמה הצעות להתיישבות קבע, ביניהן מחניים וחמרה.

כעבור חודשים אחדים, בהיותי בנסיעה בגליל התחתון, סרתי לעת ערב ללון בכפר תבור היא מסחה של אותם ימים. שם נודע לי שלמחרת היום עולה הקבוצה הראשונה של אנשי "השומר" למטולה, כשהם מקבלים את אדמת חמארה לעיבוד.

היה זה מקרה שהזדמן לי, וברצון צרפתי את העגלה שלי למסע זה. וכך עמוסים במטלטלין של המשפחות על-גבי שתי העגלות יצאנו לדרך ממסחה לכיוון מטולה, מלווים על ידי הרוכבים על סוסותיהם. הנשים והילדים נסעו בדיליזנס כשישראל גלעדי נוסע אתם. ביום הראשון הגענו לטבריה לעת ערב, וחנינו מחוץ לעיר.⁵ החנייה השנייה, למחרת, היתה ראש-פינה.

הנסיעה עברה במצב רוח מרומם כשהלינה בלילות בצידי העגלות, מתעטפים בעבאיות וישנים על הקרקע. רק ביום השלישי לפנות ערב הגענו למטולה. המשפחות והרווקים הסתדרו במספר בתים שקיבלו במטולה והחלו להתארגן.

הקשר עם אנשי "השומר" החל מאותו מכתב של קלווריסקי להכרת שטח חמארה, ובהמשכו מסע העגלות ממסחה למטולה עם כל ההרפתקאות בדרך. היינו צעירים, אני צעיר מאוד ואנשי "השומר" מבוגרים מעט יותר. ימי מסע כאלה מהדקים את הקשר והחברות.

למרות שלא נמנית על קבוצה זו, נחלצתי מדי פעם לעזרתם. בעיקר מפני שהייתי בעל נסיון בעבודות הפלחה והיו לי גם כלים חקלאיים כמו מקצרה